

som allerede nævnt, ud paa, at der blev bygget to Moler ud fra Kanalens Sider, samt at der førtes nogle Høfder ud baade imod Havet og imod Fjorden. Det var dette store Foretagende, som skulde koste 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men her nøjedes den af mig nedsatte Kommission med at tage den Del af Forslaget, som er angiven ved to af de Moler, der skulde føres ud mod Midten af Kanalens Løb, saaledes at der blev en snæver Aabning tilbage, en Aabning af den Beskaffenhed, at det maatte formenes, at Vandopstemningen derigennem ikke vilde være faretruende, medens dog samtidig Afløbsforholdene maatte anses for at være tilstrækkelig gode. Disse to Moler foreslaar man at bygge meget stærke, og endvidere foreslaar man, at der i Bunden skal støbes et Cementunderlag, som kan danne en Støtteflade, naar Vandet vælter over de Sandbarrer, som have dannet sig i Kanalens Munding baade ud imod Havet og imod Fjorden. Naar Vandet gaar derover, brydes det med stor Kraft og vælter ned, og derfor er Kanalens Dybde bleven saa stor, som den er, ca. 10 m. Nu foreslaas det altsaa, at der skal støbes et Cementunderlag for at danne en Støtteflade, saa man kan være tryk for, at Vandet ikke underhuler og vælter Molerne. — Endvidere foreslaar man at lukke Nymindgabstrømmen. Der skal opføres en Dæmning, som kan hindre, at Vandet under Paalandsstorm gaar ind gennem Kanalen, eller eventuelt vælter over Barrierne ved Nymindgab og bidrager til Vandets Opstemning i Fjorden. Kommissionen mener ikke, at Udløbet ved Nymindgab vil kunne holdes aabent, naar der er aabent Vand ved Hvide Sande, i alt Fald ikke uden alt for store Bekostninger. — Til Gennemførelsen af dette Forslag har Kommissionen beregnet en Udgift af 994,000 Kr., hvoraf 20,000 Kr. skulle anvendes til at lægge en bevægelig Bro fra det ene Brohoved til det andet. Nu er det jo et Spørgsmaal, om man kan gaa ud fra, at de to Moler, som saaledes blive anlagte, ville kunne holde, eller om Havets Magt, den stærke Strøm, som gaar gennem Kanalen, ikke vil ødelægge dem. Kommissionen mener imidlertid, at naar de blive byggede tilstrækkelig solidt, og naar der bliver bygget de nødvendige Styrkeflader, ville Molerne kunne staa.

Det er altsaa Hovedindholdet af Kommissionens Betænkning og Forslag; jeg her har skitseret. Men i denne Betænkning har Kommissionen ikke udtalt sig udførligt

om Lukningen af Nymindgab, og heller ikke har den udtalt sig meget udførligt om, hvorvidt man kan gaa ud fra som nogenlunde rimeligt, at de Bekostninger, Staten paadrager sig ved Gennemførelsen af Kommissionens Forslag, kunne betragtes som endelige. Om disse to Spørgsmaal har Kommissionen afgivet en Særbetænkning, der findes som Bilag 3 til Lovforslaget, og hvori det stadig fremhæves, at Nymindgabstrømmen bør afdæmme, at dette er et absolut nødvendigt Led i den hele Foranstaltning, medens man dog samtidig fremhæver, at der bør holdes et Løb aabent fra Nymindkro ud til den aabne Fjord til Fordel for de Fiskere, som bo nedre ved Nymindgab. Derom er der fuldstændig Enighed.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal: om de foreslaaede Foranstaltninger kunne betragtes som endelige, stiller Forholdet sig noget anderledes, derom er Kommissionen ikke fuldstændig enig. Nogle Medlemmer mene, at Gennemførelsen af denne Plan vil kunne tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning, medens andre Medlemmer stille sig noget tvivlende i saa Henseende. Alle Kommissionens Medlemmer have imidlertid kunnet enes om den skete Indstilling, og dette beror, sig de, paa, at deri ommeldte Arbejder efter Kommissionens Formening ere hensigtsmæssige, hvad enten man holder paa, at Udløbet ved Hvide Sande bør holdes aabent, eller det bør lukkes. Holder man paa den første Anskuelse, er en Indsnævring og Sikring det første, der maa foretages; hvorvidt de foreslaaede Arbejder alene ville være tilstrækkelige som en endelig Ordning, derom tør Kommissionen ikke for Tiden udtale nogen bestemt Mening; men Muligheden for, at man kan nøjes med dem — efter indhentet Erfaring eventuelt i Forbindelse med mindre Sikringsarbejder paa Sydsiden ved Kanalens Udmunding i Vesterhavet samt med lejlighedsvis Benyttelse af det forhaandenværende Sandpumpe-materiel —, kan ikke afvises. Kommissionen mener endvidere, at skulde det uheldige Forhold indtræde, at f. Eks. Materialvandringer viser sig saa stærk, at det kunde være vanskeligt for en Sandpumpe at holde Løbet aabent, eller der skulde opstaa andre Kalamiteter, er det værste, der kan ske, det, at man maa gaa til enten at indsnævre Løbet endnu yderligere eller helt at lukke det, og til at indgaa som Led i en saadan Ordning ville de to foreslaaede Moler være vel egnede. Vil man indsnævre